

CHRISTINA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Latijnse naam: 'Christin', 'christenvrouw'.

*

Christina was afkomstig uit een hoogadelijk geslacht. Haar ouders leefden nog in de Romeinse godsdienst. Zij wilden hun dochter dan ook toewijden aan de Romeinse goden. Daarom sloten ze haar met 12 dienstmeisjes in een toren op. Ze kregen zilveren en gouden afgodsbeeldjes mee. Eén van die twaalf meisjes was christin. Zij vertelde Christina over Christus. Nu zag Christina duidelijk hoe waardeloos en dood die beeldjes van haar goden waren. Ze brak ze in stukken en verdeelde de brokken goud en zilver - na haar vrijlating door haar vader - onder de armen.

Haar vader had gehoopt dat ze nu als priesteres dienst zou willen doen in de tempel. Maar ze weigerde te offeren voor de afgoden. Daarmee was voor vader de maat vol. Hij liet zijn dochter geselen en in de gevangenis werpen. Maar hoe hij haar ook toetakelde, ze bleef standvastig en hield aan Jezus vast. Telkens kwam ze er weer glorieus uit tevoorschijn. Zelfs toen hij haar met een molensteen om de hals in zee liet werpen, droegen engelen haar naar de oppervlakte en brachten haar veilig aan land. Ze is uiteindelijk gedood door pijlschoten in het hart en de zij. Toen ze stierf moet ze veertien jaar geweest zijn.

Zij is patrones van boogschutters, molenaars en zeelieden. **Feest 24 juli**

*

Ditzelfde verhaal wordt verteld over twee Christina's: **Christina van Bolsena**, Italië en **Christina van Tyros**, Palestina; twee martelaressen uit de eerste eeuwen van het christendom.

*

Christina van St-Truiden, bijgenaamd '**de Wonderbare**', St-Truiden, België; kluizenares; † **1224. Feest 24 juli.**

Over haar worden de meest vreemde verhalen verteld. Ook al door haar tijdgenoten. Ze werd aan het eind van de 12e eeuw in de buurt van Sint-Truiden geboren. Aanvankelijk leidde zij het leven van een gewone onopvallende vrouw tot zij kwam te overlijden. Tijdens de uitvaartmis richtte haar lichaam zich plotseling op en vloog als een vogel omhoog naar de balken in de zoldering van kerk. Ze kwam pas weer naar beneden, toen de priester haar dat streng geboord. Toen zij weer wat op verhaal was gekomen, drongen haar vrienden en kennissen er bij haar op aan te vertellen wat zij gezien en doorstaan had. Daarop begon zij te vertellen: hoe zij het vagevuur had gezien met veel bekende mensen erin; zij had gezien hoe de zielen daar onder vele pijnen hun zonden moesten uitboeten. Daarnaast had ze ook de hel gezien met mensen erin die ze bij hun leven had gekend; en tenslotte ook het paradijs. Toen zij de Heer zag, was zij zielsgelukkig. Maar de Heer hield haar een keuze voor: ofwel meteen naar de hemel, ofwel nog enige tijd terug naar de aarde om door een heilig leven een aantal zielen te verlossen van de brandende pijn in het vagevuur. Zij koos voor het laatste. Maar zij voelde zich niet meer zo op haar gemak tussen de mensen. Zij verbleef in de wildernis; soms werd zij gezien in boomtoppen dan weer boven op een kerktoren. Vandaar dat haar vrienden dachten dat zij van de duivel bezeten was geraakt. Met veel moeite wisten ze haar te pakken te krijgen en met kettingen vast te binden, maar telkens bleek zij sterker en ontsnapte. Uiteindelijk werd zij door een zuster - Beatrijs - weer tot een normaal leven gebracht. Toen Beatrijs ziek werd, was het Christina die haar verzorgde. In die tijd stierf Christina voor de tweede keer. Maar wederom keerde zij tot het leven terug, omdat anders haar dierbare zieke geen hulp meer had. Toen deze tenslotte in vrede ontslapen was, stierf ook Christina voor de derde keer en nu voorgoed.

*

Uitleg van de legende van Christina van Sint-Truiden

Op het eerste gezicht zijn dit bizarre verhalen. Maar als we proberen te zoeken naar de diepere betekenis ervan, merken we op dat Christina twee keer aan een nieuw leven is begonnen. De eerste keer werd ze van een onopvallende vrouw tot een persoon die als kluizenares leefde voor de dingen van God, ongrijpbaar en onbegrijpelijk voor de mensen. In het verhaal van haar opstanding uit de dood wordt dan uitgelegd dat haar nieuwe leven wordt geïnspireerd door het verlangen zielen uit het vagevuur te redden. Dat vraagt kennelijk een andere levenswijze dan de gewone manier van leven, zoals ze die tot nog toe had gepraktiseerd. De tweede verandering in haar leven vindt plaats in de vorm van de verzorging van een zieke. Daaraan wijdt zij al haar zorg, tijd en aandacht. Ze geeft er zelfs haar vroegere, wereldvreemde levenswijze voor op. Ook dat wordt weer beschreven in termen van sterven en verrijzen.